

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ἐν Γαλλίᾳ, προκειμένου περὶ ἀμοιβῆς τῆς ἀξίας, εὐδαιμία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐτίμησε διὰ τοῦ σταυροῦ τῆς Λεγεῶνος τὴν κυρίαν Dieulafoy, ἐπιστρέφουσαν ἐξ ἐπιστημονικῆς ἐκ Περούσιας ἀποστολῆς, καθ' ἣν τὰ μέγιστα ἠδύοκίμησε.

Εἰς ἔθνη τινὰ ὅμως, ὑπάρχουσιν ἰσοπαροῦσιν ἀτάγματα τὰ ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς γυναῖκας.

Φυσικῶς, τὰ τάγματα ταῦτα ὀφείλουσι τὴν γέννησίν των εἰς τὴν γυναικεῖαν ματαιοφροσύνην, διότι εἰς τὰ μοναρχικὰ κράτη, τὰ παράσημα ἀπονέμονται συνήθως εὐκολώτερον εἰς τοὺς ἔχοντας τίτλον τινὰ εὐγενεῖας ἢ εἰς τοὺς προσφέροντας ἀληθείας καὶ σπουδαίας εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐκδουλεύσαντας. Μὴ δὲν βλέπομεν βράβη, τέχνα βασιλέων καὶ αὐτοκρατορῶν, λαμβάνοντα ἐν τῇ κοιτίδι των... στρατιωτικὰ παράσημα;

Πιθανῶς ἡ ὀνομαστολογία καὶ ἡ ἱστορία τῶν γυναικεῶν παρασημίων δὲν ἐγράφη ἔτι τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ σπουδαίαν ἔλλειψιν, διότι οὐκ ὀλίγον θὰ παρεῖχον τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἰδοὺ ἐν τούτοις σημειώσεσι τινὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Τινὰ τῶν γυναικεῶν τούτων παρασημίων εἰσὶν ἀρχαῖοτάτα. Τὸ τοῦ Ἀστερδέντος Σταυροῦ ἐν Αὐστρίᾳ, π. χ., ἀπονέμεται ἀπὸ τοῦ 1669, μόνον εἰς γυναῖκας.

Ἡ Βουαρία ἀριθμεῖ πέντε διὰ τὰς γυναῖκας ἱποτικὰ τάγματα, ὧν τὸ μὲν ἰδρύθη τῷ 1776, τὸ τῆς ἀ. Ἐλισάβετ. Τὰ τῆς ἀγ. Θερεσίας, τῆς ἀγ. Ἀννης τοῦ Μονάχου καὶ τῆς ἀγ. Ἀννης τῆς Βουρτζβούρ εἰσὶ μεταγενέστερα. Ὁ δὲ Λουδοβίκος Β' ὁ τρελλὸς βασιλεὺς—ὁ ὁ θάνατος πρὸ ὀλίγου ἔτι συνεκίνησε τὸν κόσμον ὅλον καὶ ὅστις δὲν ἠγάπα πολὺ τὰς γυναῖκας—Ἰδρυσεν, τῷ 1880, τὸ τάγμα τῆς Ἀξίας.

Ἡ Γερμανία, ὡς γνωστὸν, εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν παρασημίων. Δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ πρίγκιψ ἢ καὶ Μέγας Δουξ—ὅσῳ μικροσκοπικὸς καὶ πρῶτον ἂν ἦνε—ὅστις νὰ μὴ θεωρῇ καθήκον του νὰ διανέμῃ παράσημα εἰς τοὺς περιστοιχίζοντας αὐτόν. Οὕτως, ὑπάρχει, διὰ τὰς γυναῖκας, τὸ παράσημο τοῦ Μεκλεμβούργ Στρέλιτς. Ἡ Σαξωνία ἔχει τὸ ἀρτι ἰδρυθὲν παράσημον τῆς Σιδονίας. Ἡ Βύρτεμβουργ τὸ τῆς Ὀλγας. Καὶ αὕτη ἡ μικροσκοπικὴ τῆς Ρέους ἡγεμονία, ἔχει τὸ παράσημόν της.

Ἡ Πρωσία εἶχεν ἤδη, ἀπὸ τοῦ 1814, τὸ παράσημον τῆς Λουίζης. Μετὰ τὸν Πόλεον τοῦ 1870, ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, συνέλαβε τὴν πρῶτον ἰδέαν νὰ ἀμείψῃ τὰς κυρίας δι' οὓς μόχθους κατέβαλον... οἱ σύζυγοί των κατὰ τὸν πόλεμον... καὶ ἰδρυσεν τὸ γυναικεῖον τάγμα τῆς Ἀξίας.

Ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Χατσάης, ἀριθμοῦνται οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν ἐξ γυναικεῶν παρασημίων, ὁκταυλοδεικνύονται δὲ αἱ κυρίαὶ αἰ μὴ κεκοσμημέναι ὑπὸ δύο τοῦλάχιστον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ γυναικεῖα παράσημα εἰσὶ προσφατωτέρως ἰδρυσέναι. Ὅτε ἡ Ἀντὶστα Βικτωρία προσέλαβε τὸν τίτλον Αὐτοκρατειρας τῶν Ἰνδιῶν, ἰδρυσεν τὸ τάγμα τοῦ Ἰνδικοῦ Στέμματος. Βραδύτερον δὲ, κατὰ τὸ 1883, τὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἡ Ρωσία ἔχει, ἀπὸ τοῦ 1714, τὸ γυναικεῖον παράσημον τῆς Αἰκατερίνης.

Ταῦτα διὰ τὴν Εὐρώπην.

Ἐν Ἀμερικῇ δὲ, ἡ κυβέρνησις τῆς Βενεζουέλας ἀπονέμει εἰς τὰς κυρίας τὸ παράσημον τῆς Ἐλευθερίας.

Ὁ Σάχης τῆς Περσίας, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἀνα τὴν Εὐρώπην περιδείας του, ἐκώρθη καθήκον νὰ ἰδρυσῆ καὶ αὐτὸς ἱποτικὸν διὰ τὰς γυναῖκας τάγμα. Τὸ δὲ γεγονός τοῦτο εἶνε ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ἔνθα αἱ γυναῖκες οὐδὲως ἢ ὀλιγίστῃ ἐκτιμῶνται.

Τὸ περιεργώτερον ὅμως γυναικεῖον τάγμα εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Μαξιμιλιανοῦ ἰδρυθὲν ἐν τῇ ἐφημέρῳ αὐτοῦ αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Μεξικῶ: τὸ τάγμα τῆς Βενεζουέλας.

Ν' ἀπονέμῃ τις παράσημον εἰς τὴν μετριοφροσύνην τῶν συναϊκῶν!... τοῦτο—καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν τῶν εὐθηνῶν ἀναγνωστῶν μας—μας φαίνεται... ἐν ἄκρῳ ἄωτον...

ΝΕΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ Εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ἐπιστημῶν ὑπεβλήθη ἀνακοίνωσις περὶ νέας τινος ἀσθενείας τῶν χοίρων. Χοιροτρόφοι τινὲς τῆς Γεντιλλῆς, βλέποντες τοὺς χοίρους των ἀποθνήσκοντας σωρῶδεν, καὶ ὑποθέτοντες αὐτοὺς προσβεβλημένους εἰς λύσσην, ὑπέβαλλον τοὺς ὑπολειπομένους εἰς τὴν προφυλακτικὴν τοῦ Παστέρ θεραπείαν, ἣτις ὅμως οὐδὲν ἔσχει ἀποτέλεσμα. Οἱ κτηνίατροι, μελετήσαντες μετὰ προσοχῆς τὴν ἀσθένειαν, ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς κολλητικὴν πνευμονίαν, ἀνεκάλυψαν δὲ καὶ τὸ βακτηρίδιον αὐτῆς, ὅμοιον κατὰ πολὺ τῷ τῆς λύσσης βακτηρίδιῳ. Τὸ βακτηρίδιον τοῦτο, εἰσαχθέν ἐν τῷ αἵματι τῶν κονικίων καὶ ἄλλων ζώων, μετέδωκε καὶ εἰς αὐτὰ τὴν ἀσθένειαν.

Οἱ γάλλοι ἐπιστήμονες μελετῶσι δραστηρίως προφυλακτικὰ μετὰ κατὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης, ἣτις ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἤττι: θῆ πρὶν διαδρῆσῆν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἄλλα γαῶ.

ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ Μόλις ἡ ὄρνις ἀποβέβη τὰ φῶ, ΝΩΠΑ ΤΑ ΩΑ πρέπει νὰ τὰ βυθίσωμεν ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κλυθῶσιν ἐντελῶς, τὸ δὲ ὕδωρ τοῦτο ν' ἀντικαταστήσωμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν.

Δυνάμεθα δὲ καὶ νὰ θέσωμεν τὰ φῶ ἐντὸς χύτρας, ἢ καὶ ἄλλου ἀγγείου, καλύπτοντες αὐτὰ διὰ λαρδίου διαλελυμένου, οὐχὶ ὅμως πολὺ ζεστοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως τὰ φῶ διατηροῦνται νωπὰ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας.

Τί ἐστὶν ἀτήρ;

Ὁρ μάταιον, κακὸν, ἐρωϊστικόν, ἀχάριστον, πρόστυχον καὶ μωρὸν.

Μάταιος, διότι κρύβει ἐαυτὸν ἰσχυρότερον τῆς γυναικός, ἣτις δὲν οὐρεῖ ἀπὸ τῆν μήτηρ.

Κακός, διότι τὴν ὀφείλει.

Ἐρωϊστικὸς, διότι τὴν θέλει μόνον δι' ἐαυτόν.

Ἀχάριστος, διότι τὴν προδίδει.

Πρόστυχος, διότι τὴν κατὰρεθεύει.

Μωρός, διότι τὴν ἀγαπᾷ.

*

Ἡ ΖΗΛΟΥΤΥΝΙΑ. Μικρὸς μαῦρος ὄφις τὸν ὅποτον καταπίνει τις ἀσυνειδήτως, ἐνῶ κενόει ἐν μικρὸν ποτήριον ἡδονῆς.

Ἐφ' ὅσον ὁ ὄφις ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε μικρὸς, δὲν καταλαμβάνετε τίποτε.

Αἰφριδίως ὅμως μεγαλύνει, καὶ τότε οὐς περιτυλίσσει δολιχλήρον.

Εἰς τὴν ὀδύνην προστίθεται ἡ παραφροσύνη. Πολλοὶ ἐφόνευσαν ἐκείνην, ἣτις τοὺς προσέφερε τὸ ποτήριον ἕνα πίνωσι, καὶ ἄλλοι ἐφόνευσαν ἑαυτοὺς.

Τὸ μόνον ἀντιφάρμακον τῆς ζήλοτυνίας:

Ν' ἀδέασητε ἀκόρῃ ἐν ποτήριον νὰ καταπίνητε ἀκόρῃ ἐν φειδάκι τὸ ἐνα φέθι θὰ φάγη τ' ἄλλο.

*

ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΗΣ. Ἐκεῖνος ὅστις θέλει νὰ συζευχθῆ ἑλάς τὰς δημητριακὰς τῆς ἐνορίας του, ἐνῶ εἶνε κωμφομένος πρὸ τριῶν μηνῶν.

*

Τὸ πνεῦμα εἰς οὐδὲν χρησιμεύει ἐν τῷ ἔρωτι, εὐτυχῶς διὰ τοὺς βλάκας. Καὶ ὅμως δὲν εἶνε σπάνιον κυρία τις ν' ἀγαπήσῃ ἕνα εὐφῆ.

Ὅταν τὴν ἐρωτῶσιν ὅμως, τί τοῦ βρῖσκει κατὰ τὸν ἀγαθῶν, αὕτη ἀπαντᾷ:

— Μὲ διασκεδάζει!

*

Ἰδοὺ πῶς ἐχαρρακτήρισε μία συγγραφεὺς τὴν ἀρετὴν: "Ἀρετὴ,, εἶπερ, εἶναι, ὅταν ἀπαρτήσῃ τὸν ἀληθῆ ἔρωτα, νὰ μείνῃ πιστὴ.